

tako malenkostne, da se niti stroški za prigon na licencovanje ne krijejo, in še na te morajo čakati eno leto. Umevno je, da bo vsak raje redil pohlevno kravico, katera mu daje mleka in s tem kolikor toliko povrne trud in stroške, kakor pa plemenskega bika, ki navadno vsak postane hudoben in včasih še smrtnonevaren in ki ga nazadnje težko proda, ker se ga vsak mesar brani, ali pa ga vzame le po jako nizki ceni. Ker torej reja plemenskih bikov slabo nese, so bili v predvojnem času biko-rejci obdarovani z izdatnejšimi svotami in brez oporekanja. Željno pričakujemo časov, v katerih bomo izhajali in napredovali v kmetijstvu tudi brez nagrad in podpor. — Kmet iz Mežice.

*

Vprašanja in odgovori.

S. J. v V.

Od sina, ki sem mu že doto po večini izplačal, nimam potrdila. Če mi da potrdilo, ali to velja potem pri zapuščini?

Odgovor:

Potrdilo mora biti pravilno podpisana izjava od sina. Napravita jo lahko tudi pri notarju.

A. Č. v P.

Vršim krojaško delo, a nimam obrti. Ali me lahko kaznujejo?

Odgovor:

Seveda vas kaznujejo, če vas kdo naznani. Ako pa greste od hiše do hiše, pa si vzemite na občini delavsko knjižico, da ste potem pri hiši kot hišni delavec. Če pa nimate nobenega premoženja in je hišica last vaše žene, tedaj vam pa itak ne morejo nič vzeti.

F. Št. v C.

Do kako visoko napreduje, kdor vstopi v podoficirsko šolo?

Odgovor:

Za podoficirja najvišje, pa če je tudi samo Slovenec.

I. L. M. p. V. N.

Plaz mi nosi zemljo za hlev, dvakrat mi je steno že podrl. Kako plaz ustavim?

Odgovor:

Na tako vprašanje je nemogoče prav sveto-vati, če človek ne vidi položaja, kaka je zemlja, na kako visoko plaz vleče itd. Ako vidite, da se vam to redno ponavlja, bo še najbolj sigurno, da hlev prestavite.

A. K. O.

Imam njivo, pri oranju zganjam na sosedovo že nad 30 let. Sedaj mi je pa sosed prepovedal.

Odgovor:

Zganjajte naprej kakor do sedaj. Ker ste to pravico priposestivovali, se vam ne more ista nikoli več kratiti. Menjava posestnikov na zadevi nič ne spremeni. Doba poslužitve skozi več kot 30 let je zadostna.

B. F. v L.

Kupil sem mali kos zemlje. Ali dobim brezplačno geometra, da jo odmeri?

Odgovor:

Geometra ne morete dobiti zastonj, pač pa se ga dobi proti malenkostnemu plačilu, če je zaposlen v Vaši občini ali blizu tam. Napravite malo prošnjo na Upravo zemljknižnega katastra, da se ob priliki poslovanja geometer tudi za Vašo stvar zanima.

Prekmurec:

Ali smejo občinski odborniki zahtevati odškodnino za sejo?

Odgovor:

Pravico do plače ali odškodnine pri občinskih poslih imata samo župan in tajnik. Odborniki pa smejo zahtevati odškodnino le takrat, če so imeli radi seje gotove izdatke. To pa le takrat, če je eden ali drugi odbornik od lokala, kjer se vrši seja, toliko oddaljen, da se je moral poslužiti prevoznih sredstev. Banske uprava je ukinila izplačevanje tozadevnih dnevnice, če tudi je občinski odbor enoglasno sklenil jih izplačevati. Proti ukinitvi ni nobene pritožbe.

K. A. v L.

Pogorel sem, pomagali so mi, zdaj bi jim naj kot tesar odslužil. Ali smem?

Odgovor:

Raz Vaše dopisnice ni razvidno, kaj hočete. Morate se natančneje izraziti, ali Vas kdo preganja. Ali zahtevajo sedaj plačilo Vaši bivši dobrotniki, potem bo že treba obljubljeno izpolniti. Kot samostojen tesar pa niste prisiljeni biti član bolniške blagajne za svojo osebo,

pač pa Vaši uslužbenci v obrti. Ako pa obrti nimate prijavljene, bo pa težje šlo. Če Vas kdo naznani, povejte, da delate zastonj, ker res ne zahtevate nobenega plačila.

S. A. v P.

Imam pogodbo z ženo. Pisana je nemško, ali velja?

Odgovor:

Pogodba je veljavna, če ste jo sklenili z Vašo ženo pred notarjem. Da je nemško pisana, na stvari nič ne spremeni. Preložitev v slovenščino je torej nepotrebna.

F. B. v Š.

Za neko dajatev plačujem v krajecarjih, ker je taka pogodba. Ali moram plačati sedajno vrednost?

Odgovor:

Če je v pogodbi rečeno, da dajate v naturi ali plačujete letno 40 kr., morate dajati tudi sedaj v naturi, ali pa plačevati vrednost dajave.

M. Š. v Sv. B.

Kupiti želim kolo, pa hočem imeti pogodbo. Ali moram takso plačati?

Odgovor:

Pismena pogodba je nepotrebna, ker ste s prevzetjem kolesa itak postali pravomočno lastnik istega. Če pa že hočete imeti kaj črno na belem, napravite v obliki pisma in odgovora, kar pa sicer tudi ni običajno, če se predmet pri prevzemu plača.

K. L. v Sv. A.

Sivala sem mater svojega moža, ki mi je obljubila obleke. Hči pa sedaj ne da. Poslala sem račun in ona me je naznanila, da nimam obrti. Bom kaznovana?

Odgovor:

Ako ste sivali samo za mater Vašega moža se vam ne more nič zgoditi, ker imamo uvidne uradnike in vam za prvo ni se baš kazni.

*

»Kako si sam izračunam davek in kaj bi moral vedeti vsak davkoplačevalec.« To knjižico je izdala Kmetiska zveza v Mariboru. Cena 2 Din. Dobite jo v Vaši domači krajevni Kmetiski zvezi, ki bo to tudi pri cerkvi razglasila. Knjižico prodaja tudi tiskarna sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5 in Aleksandrova cesta 6, ter Slomškova zadruga Celje

Januš Golec: 7

Guzaj.

21

Nekega predpoldne je oznanil svetoemski mežnar s hriba po fari z zvonom moški krst novorojenega sofarana. H krstu je prinesla novorojenčka babica v družbi botra. Otrok je bil iz vasi Nimno ob Sotli in sin posestnika Planinca. Boter Jurij Gerak, posestnik in sorodnik iz Rogatca. Po zapisanju v krstne bukve in izvršenem obredu se je rogaški boter presneto izkazal. Plačal je župniku desetkrat več nego je bil običaj, dal za cerkev, da bo spremljala krščenca sreča, in nagradil še mežnarja. Ko so bili iz cerkve, je povabil gospod tako odličnega ter za hišo božjo vnetega Rogačana v farovž na kupico vina, babica je odhitela navzdol proti Sotli z otročičkom. Župnik in darežljivi boter sta v župnišču za mizo pila, pušila in se pomenkovala o letini in prišla

seve tudi na Guzaja. Fajmošter je zaupal gostu zadevo z grozilnim pismom, o varnostnih ukrepih in o že popolnem pomirjenju, ker si je dovolil neki razposajenec drzno šalo, o kateri se prokletemu Guzaju niti sanja ne. Ko je prišel gospod do imena Guzaj, se je razsrdil, da je pordečel liki kuhan rak in začel lomastiti s psovkami po tej tolovajski gadji zalegi, katero bi že bili davno lahko iztrebili z ognjem ter mečem, a je oblast za nič in višji očitvidno držijo s tatovi in z roparji! Njemu naj dajo par žandarjev, bo ukrotil sam Bog nas varuj Guzaja s celo njegovo ničvredno bando. Da še posebljenega zlo-deja Guzaja niso obesili, je sramota za čase, v katerih živimo in plačujejo pošteni ljudje tako visoke davke. Žandar je danes pohajač in pijanec, sodnik kvartopirec, glavar se podi za ničvrednimi ženskami; radi tega je tudi navaden obcestni ropar Guzaj: orožnik, sodnik in glavar od št. Jurja do Brezic.

Župnik se je razgreval vedno bolj in bolj in slednjič pljunil na tla v potrdilo na sramoto

Mostin, moštova esenca za napravo zdravi domače pijače se dob v drogeriji Kanc-Wolfram, Maribor, Slovenska ulica. 37

Pljučal Pljučne bolezni ozdravi dr. Pečnik pljučni zavod (Privat-Lungenheilstalt) v Sečovu. Želez. postaja Rog. Slatina. 77

2500 Din zaslužite najmanj mesečno, če obiskujete v vašem okolišju ljudi. Tovarna Vaga, Ljubljana, poštni predal 307. Priložite znamko za odgovor. 62

Proda se lep, zelo dobro ohranjen, eleganten otroški voziček. Istotam se proda tudi malo rabljen, zelo dobro ohranjen tovorni avto, nosilnost nad 1 toni. Naslov v upravi lista. 84

Voda je zelenjadnemu vrtu ravno tako potrebna kakor gnoj.

Večina zelenjadi potrebuje mnogo vode. Največ pa karfijol, kolerabice, zelena, rdeče zelje, kumerce, solata, fižol in paradižniki. Vrt potrebuje več vode kakor njiva, ker leži navadno na solni strani, vsled česar izhlapevajo rastline več vlage. Za zalivanje je najprikladnejša mehka voda, to je deževnica ali potočna voda. Voda studencev je trda in preveč hladna. Zato jo pustimo 12 do 24 ur stati v večjih posodah, da se ogreje. Spomladi, ko so noči še bolj mrzle, zalivamo opoldan, poleti pa na zvečer. Setve zalivamo s škropilnico, a sadikam prilivamo iz male posode nizko nad zemljo in dva prsta oddaljeno od stebeljca. Če zalivamo iz višine z močnim curkom tik stebelca, se zemlja zaphe in rastlina je ovirana v svoji rasti.

Zelen grah s korenjem.

Mlado korenje operi in zreži na prst debele krhlje. Izluščen grah preberi. Na vročo mast vrzi fino seklano čebulo in ravno toliko prav drobno zrezanega zelenega peteršiljčka da zažvrči, takoj nato dodani korenje in grah. Premešaj, prilij par žlic vode, soli in pusti, da se duši v pokriti kozici. Napol mehko potresi s toliko moke, kolikor bi vzela za prežganje. Premešaj, da se moka ne prepali, prilij vode, da stoji malo čez korenje in grah ter skuhaj mehko. Po okusu dodaj malo sladkorja in ščep popra.

Krompirjev golaš.

Olupljen krompir zreži na večje kocke. Razgrej za eno žlico masti, nanjo vrzi eno debelo na drobne liste zrezano čebulo. Mešaj, da se enakomerno prepraži, in ko je svetlorujava, dodaj pol male žličke sladke rdeče paprike, pre-

mešaj naglo in zalij takoj s skodelico mrzle vode. Dodaj za en krožnik krompirjevih kock, soli, premešaj in pusti, da se pokrito duši. Večkrat premešaj, da se ne pripali in prilij če potreba par žlic vode. Napol mehak krompir potresi z 2—3 žlicami moke, premešaj, zalij s hladno vodo toliko, da sega voda čez krompir, in kuhaj počasi, da postane krompir mehak.

Špinača s smetano.

Prebrane špinačne liste operi v hladni vodi, nato jih kuhaj 10 minut v slanem kropu. Ocedi špinačo na sito, jo oplakni s hladno vodo, nato pa sesekljaj z nožem na deski prav drobno. Iz treh žlic moke in primerno masti napravi svetlo prežganje. Dodaj seklano špinačo, premešaj, zalij s hladno vodo ali mlekom. Zdrobi s soljo dva česnova stroka, primešaj to in ščep popra špinači, soli po potrebi in konečno dodaj par žlic dobre in ne prekisle smetane. Preredko špinačo zgosti z eno žlico suhih krušnih drobtin.

Špinača s kruhom.

Kuhano in seklano špinačo daj na vročo mast, premešaj, zalij z vodo, nato pa premešaj na mleku namočen zdrobljen bel kruh, sol, poper in po okusu malo češnja. Pusti, da se dober četrt ure kuha. — Mladi listi pese (runkelna) so kot špinača pripravljani prav izvrstna jed. — K špinači postavi na mizo krompir v kosih, pražen ali zmečkan krompir, pražen riž, za bolnika pa v mleko in jajce namočen in ocvrt kruh.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariboski trg v soboto 16. maja so pripeljali šeparji na 13. vozeh 54 zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 8—19, slanina 12—15 Din. Kmetje so pripeljali 14 voz krompirja, 2 čebule, 16 sena, 12 slame in 8 škopa. Krompir je bil po 1—1.50, čebula 5—6, seno 110—135, slama 60—65, 1 škop 1.50—1.75 Din. Pšenica 1.75—2, ječmen 1.50,

oves 1.25—1.50, koruza 2.50, ajda 1.50, proso 2, fižol 2—2.50 Din. Kokoš 30—45, piščanci 30—75, raca 30—40, gos 55, puran 50—80, kozlič 50—100, jagnje 90—125 Din. Česen 18, gobe 1, jabolka 12—18, suhe slive 9—12 Din. Mleko 2—3, smetana 12—14 sirovo maslo 36—40, med 12—20 Din.

Mariborski živinski sejem 12. maja 1931. Prignanih je bilo 22 konj, 12 bikov, 146 volov, 391 krav in 22 telet. skupaj 593 komadov. Povprečne cene so bile sledeče za 1 kg žive teže: debeli voli od 6.50 do 7.50 Din, poldebili voli 5 do 6.50, plemenski voli 4.50 do 7.50, bikli za klanje 5 do 7, klavne krave debele 4 do 5.0, plemenske krave 3 do 3.75, krave za klobasarje 2.50 do 5.50, moizne krave 5 do 5.50, breje krave 4.50, mlada živina 5.50 do 6.25, teleta 7 do 9. Prodanih je bilo 319 komadov, od teh za izvoz v Avstrijo 21 komadov.

Mariborski svinjski sejem dne 15. maja 1931. Na sejem je bilo pripeljanih 553 svinj, cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5—8 tednov stari komad 50—80 Din, 7—9 tednov stari 100—130, 3—4 mesece 200—250, 5—7 mesecev stari 300—350, 8—10 mesecev 400—450, 1 leto 600—700 D, 1 kg žive teže 7—8, 1 kg mrtve teže 9—10 Din. Prodanih je bilo 241 svinj.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso od 14 do 20 Din, meso od bikov, krav in telic 9 do 12 Din, telečje meso od 12 do 35 Din, svinjsko meso sveže 14 do 25 Din.

*

Umorjena in vendar pri življenju.

Pred nekaj dnevi so potegli v Parizu iz reke Seine truplo 50 letne ženske. Vsa znamenja so kazala, da je bila žrtev najprej zadavljena in šele na to vržena v vodo.

Po dolgotrajnem prizadevanju se je posrečilo policiji, da je dognala, kedo da je utopljenka. Truplo so prepoznali predvsem na podlagi materinega znamenja na gornjem stegnu. Šlo je v tem slučaju za gospo Massart, katero je spoznala kot tako tudi njena pastorka, 24 letna Lojza Langlois. Ker so pa tudi razni znanci gospe Massart izjavili in

Prodam bencin motor 3 ks, še v dobrem stanju, cena po dogovoru. Anton Krajnc, Nova cerkev šte. 6 pri Celju. 864

Sprejem hlapca k konjem. M. Pilz, Pesnica. 855

Strelovođe napravi nove in popravi stare po najnižji ceni in proti večletnemu jamstvu. Špecialist I. Kovačič, Maribor, Aleksandrova 203a. 852

Mlajšo dekle 14 do 15 let, revnih staršev, poštena in pridna, se takoj sprejme na majhno posestvo. Gregurič, Dogoše 57 pri Mariboru. 853

Prodam krasno posestvo 7 oralov, 10 min. od mesta Slov. Bistrica. Več pove g. Ivan Kos, gostilničar, Slov. Bistrica. 843

vseh oblasti, ki mirno gledajo iz mest ter trgov kraljestvo tolovajstva in jim je najbrž s hudičem zvezani Guzaj — bog!

Boter je gledal vedno bolj debelo razljutene govornika, si otipal žep na suknji, nekaj potegnil iz njega ter pomolel pri zadnji besedi župniku revolver pod nos z gromečim glasom: »Sedaj si mi držal ti javno spoved; odvezo in pokoro bom delil jaz! Ali ti nisem pisal, da te bom obiskal in danes sem tukaj, jaz, od tebe tolikokrat prokleti Guzaj, katerega je treba iztrebiti z ognjem in mečem, ga obesiti in pokopati na dno pekla!«

Da ni zadela po tem spoznanju svetoemskega fajmoštra kap, je bila sreča kljub dejstvu, da je bil suh in trdnih živcev. Ko je zagledal pred seboj strašnega razbojnika, ki mu je namerjal samokres naravnost v glavo, so mu zašklebetala kolena in na mah je izpuhtela iz njega vsa pravkar izbruhana korajža na pogon in iztrebljenje Guzaja ter njegove zalege.

Kakor nedolžno jagnje mesarju, je sledil ro-

parju, ki mu je velel izročiti gotovino, sicer mu bo zavezal s kroglo jezik za vselej na tem tolovajskem svetu.

Svetoemski g. župnik je podaril botru Guzaju na prvi poziv brez vsakega obotavljanja: zlato uro z verižico in 4500 goldinarjev v gotovini. Glavar je shranil zlatnino ter denar, zvezal župnika, mu zamašil usta in se poslovil: »Z Bogom, me boš pomnil, kedaj sem botroval pri Sv. Emi! Ako boš zinil le še eno žal besedo s prižnice o meni in tovariših, ti bom zabil ne enega, ampak v vsako peto po pet podkovalnih žrebčev. Tukaj v sobi slobodno zmerjaš, javno ne, to pomni, tega se drži, Bog s teboj in te očuvaj mojega drugega obiska!«

S temi besedami se je poslovil strašni Guzaj od svetoemskega g. fajmoštra. Zaklenil ga je v sobo, vtaknil ključ v žep in odšel počasi živžgajoč navzdol proti krčmi pri Hrovatu, kjer je dobro jedel in pil, predno je odnesel bogati plen na Košenco.

Še enega župnika je imel na muhi, ki je

potrdili, ga gre pri najdenem truplu res za njeno osebo, je bila policija overjena, da je na pravi poti. Tekom poizvedovanja se je rodil sum, da je najbrž pastorka morilka. Živela je s svojo mačevo v slabem razmerju in se je večkrat tudi dejansko lotila. Po dolgovoznem zasliševanju je Lojzka tudi priznala zločin. Izpovedala je, da je umorila mačevo skupno s svojim ljubčkom, nekim Potinom. Morilka je slikala vse podrobnosti Kajnovoga dejanja. Seve so zaprli njo in njenega ljubega.

Lepega dne se je prikazala v svojem prejšnjem stanovanju gospa Massart — utopljenka iz Seine. Nad vse je bila začudena, ko je zvedela, da bi naj bila ona pred tedni zadavljena, vržena v vodo, najdena in že davno pokopana. Gospa Massart je trdila koj po vrnitvi, da gre v tem slučaju gotovo za pomoto. Njej ni skrivil nikdo niti enega lasu, mudila se je celi čas izven mesta na deželi, kamor je bila povabljen od znancev ter sorodnikov. Kedo bi naj bila umorjena? Policija je stala pred največjo zagonetko. Živo gospo Massart so predstavili zaprti pastorki ter njenemu ljubimcu. Oba sta izjavila, da je predstavljena goljufica, ker prava gospa Massart je bila od njiju umorjena.

Prišli so še znanci umorjenke in tudi ti so trdili, da stoji pred njimi prava in resnična gospa Massart. Najbolj čudno na celi zadevi je še to, da se krijeta enakost med iz dežele vrnulo in truplom v reki tudi glede materinega znamenja na nogi.

Znameniti pravnik si belijo glavo z uganko. Vprašanje glede osebnosti umorjene je ravno tako nerešeno, kakor poprej, nerazumljivo je, zakaj se obremenjujeta oba mlada človeka z umorom gospe Massart, če ta živi in je popolnoma zdrava. Celi Pariz čaka z največjo napetostjo rešitve zadeve, ki spada med najbolj svojevrstne in naravnost nerazumljive.

*

DRUŠTVENE VESTI

Pojasnila o romanju v Marijino Celje. Na ponovna vprašanja o romanju v Marijino Celje, sporoča centralni odbor prosvetnih društev frančiškanske župnije v Mariboru, da se morajo prijave za romanje z natančnimi podatki o času in kraju rojstva, pristojnosti, poklicu in bivališču poslati do 1. junija omenjenemu odboru. Odhod iz Maribora v soboto 27. junija ob pol devetih predpoldne. Odbor preskrbi vse potrebno za vožnjo. Prenočišče in hrana prvovrstna v kotelih kakor lansko leto. Z vlakom se peljemo do Kapfenberga, nato z avtobusom. Izletniki pa se peljejo od Marijinega Celja z električno železnico do St. Pölten na Dunaj in čez Semering v Maribor. — Odbor.

Črešnjevci pri Slov. Bistrici. Tukajšnje Prosvetno društvo je priredilo dne 10. t. m. dobro uspešno prosvetno prireditev. Nastop pevskih zborov, kakor tudi nastop igralcev v igrah: »Tri sestre« in »Čašica kave«, je številno občinstvo izvrstno zabaval. Prijatelje, katerim je pri srcu vzgoja naše mladine, pa prosimo, kupite srečke, naša mladina vam bo iz srca hvaležna. Nadalje naznanjamo, da se žrebanje srečk ne vrši, kakor je bilo prvotno v načrtu, dne 7. junija, ampak se je isto za nekaj časa preložilo. Dan žrebanja se bo pravočasno objavil.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Kat. izobr. društvo priredi na binkoštno nedeljo in na ponedeljek ob pol štirih popoldne v Društvenem domu tridejansko tragedijo iz kmetskega življenja: »Pri Hrastovih«. Prisrčno vabimo vse farane in okoličane, da se zanimive igre udeležijo!

Središče ob Dravi. Na Binkošti, dne 24. maja ob 3. uri popoldne bo v Društvenem domu Finžgarjeva proslava. Na sporedu je igra omenjenega zaslužnega moža: »Naša kri,« govor g. prof. dr. Sušnika iz Maribora in primerna deklamacija. Vsi, ki cenite delo za naš narod tako zaslužnega pisatelja ste vabljeni, da se prireditve udeležite v največjem številu. Čas je jako ugoden tudi za okoličane. Pridite!

Girkovci. Kam bomo šli na binkoštni ponedeljek? Brezdvomno v Društveni dom, kjer

bodo vprizorili vrli igralci iz St. Janža na Dravskem polju krasno Finžgarjevo igro v treh dejanjih. »Razvalina življenja.« Pridite vsi domači, pa tudi sosedje. Ne bo nobenemu žal.

Slivnica pri Celju. Uljudno naznanjamo, da priredi Gospodarsko prosvetno društvo v Slivnici na binkoštni ponedeljek ob treh popoldne igro »Bele vrtnice« v štirih dejanjih pri gosp. Robertu Grasselli.

*

Prehrana v skrajni sili.

Izak Stringer, nadškof škofije Rupertove dežele, ki je bil izvoljen za verskega poglavarja anglikanske cerkve v Kanadi, je že dolgo časa obče znana osebnost pod imenom »škoč, ki je jedel svoje škornje«. Omenjeni cerkveni dostojanstvenik je potoval l. 1909 z enim spremljevalcem s pomočjo pasje vprege ter smučil po svoji neizmerno razsežni škofiji. Pot ga je peljala po zasneženih severni Kanadi, živela so mu pošla in ni veliko manjkalo, da ni umrl gladu. Škofov dnevnik nam naj pove, v kako opasnem položaju sta bila na zgoraj omenjenem potovanju on in njegov tovariš: »17. oktober: Prehodila sva 25 km, večerjala sva pražene kose mojih škornjev, ki so bili iz kože morskega psa. Neustrojeno usnje je, na tak način pripravljeno, dobro teknilo. Sva se pokrepčala. — 18. oktober: Celi dan sva bila na potu. Preživljala sva se z nadaljnimi kosi mojih škornjev, katere sva za večerjo kuhala ter pražila. Najprej je prišel na vrsto podplat. Nastavila sva zanjke, da bi ujela kunce. — 19. oktober: V zanjke nisva ničesar ulo vila. Za zajutrek in opoldne sva jedla neustrojene podplate. Teknilo je dobro, a nikakor ni bilo dovolj. — 20. oktober: Za zajutrek sva uživala zgornje usnje škornjev, pa ni bilo tako okusno kakor podplati. — 21. oktober: Podplati in zgornje usnje. Juha iz špehovitih drobtin z eno žlico moke. To je bilo vse, kar sva še imela. Sva zelo utrujena. Najine roke so ranjene. Johnsonov prst sem moral obvezati.«

grmel s prižnice proti njemu in njegovi kompaniji. Bil je to fajmošter v Olimju. Baš Olimje je bilo radi steklarne tik pred farno cerkvijo in zaradi bližnjega rudokopa pri Devici Mariji na Pesku glavno torišče Guzajevoga kretanja. Župnik je znal najbrž za to tolovajsko postojanko, se jo je le upal bičati ter korobačiti v pridigah in krščanskih nauk. Guzajci so pozivali glavarja, naj nekoliko posveti temu farju, da bo držal jezik za zobmi, saj za odnesti itak nima nič iz tako revnega župnišča, kakor ga ima n. pr. Olimje. Guzaj je prisluhnil prošnjam in obljubil, da bo ob prvi priliki župnikov gost, mu bo on držal pridigo in krščanski nauk!

Župnišče v samotnem Olimju je v dvonadstropnem gradu, ki je bil do Jožefovih časov last hrvaških menihov pavlincev. Grad je pozidan v precej globoki grabi ob potoku Olimšica in je bil postavljen v četverokotu. Vsak ogel je bil utrjen s stolpom. Krog in krog je bil obdan od globokega jarka, preko katerega je bil na južni strani srednjeveški dvigalni most, o čemur pri-

čajo tamkajšnja glavna vrata z letnico 1550. Nekateri zgodovinarji trdijo, da je pozidala samotni grad krog leta 1015 sv. Hema. Prvič se imenuje leta 1404, nato v 16. in 17. stoletju. Posestniki gradu so bili prvotno grofi pilštajnski, za temi Tattenbachii in danes Attemsi. Grad je bil predan menihom leta 1663. Prvi redovniki so bili iz Hrvaške. Samostan je bil razpuščen leta 1782 ter bil leta 1788 še cel, visok dve nadstropji, 23 sob s proti zapadu veliko ter krasno cerkvijo. Danes stoji od nekdanjega četverokota le še polovica s cerkvijo, ker je zadnji del podren. Stanovanjskih sob je še danes več nego preveč. Župnišče je v drugem nadstropju, kjer je še znamenitost opatova soba v stolpu. V župnišču je prav udobno bivanje v poletnem času, v zimi je gorje, je malo solca in se debelo zidovje sploh ne da razgreti s kurjavo.

Kak vlom v olimski farovž v noči, ako so spodnja vrata zaklenjena, bi bil precej težaven, pot v drugo nadstropje pelje namreč po dolgih hodnikih.

Sprejem vajenca za sedlarsko obrt, hrana in stanovanje v hiši. Alojz Laznik, sedlar v Slov. Bistrici. 865

Kolarskega vajenca iščem že z nekaj znanostmi ima prednost. Naslov: Osterc Andr., kolar, Veržej, p. Križevci pri Ljutom. 866

Posestva, hiše, gostilne, trgovine prodaja ugodno: Posredovalnica Maribor, Sodna ulica 30. 867

Posestvo na prodaj tik banovinski cesti, čez 9 orolov, z živino vred in vse v dobrem stanju. Jožef Mulec, Korona, p. Sv. Barbara pri Mariboru. 858

Deklico vzamem, 11-14letno: poštar Murmayr, Ptuj, Levstikova. 846

Inseriraite!

Kmalu za tem sta slišala zablodena glas otrok in sta zagledala v oddaljenosti 1 km kočo. Bila sta rešena, vendar je zgubil škof Stringer od svoje lepe teže na potovanju 20 kg.

Ko je prišel škof Stringer pred okroglo 40 leti po končanih naukih na vseučilišču v Toronto v najbolj oddaljene pokrajine nepregledne Kanade, je našel tamošnje Eskime brez lastnega pismenega jezika in na najnižji stopnji civilizacije. Sestavil je za nje abecedo, je pričel s poukom in je prestavil evangelij v jezik Eskimov.

*

Trbonje. V nedeljo, dne 10. maja je imela pri nas Kmetiska zveza shod, na katerem sta govorila dva govornika. G. Geratič iz Maribora je govoril zelo zanimivo o vzrokih sedanje težke gospodarske krize, o namenu in pomenu stanovske organizacije in o prosvetnem delu. G. sreski kmetijski referent L. iz Prevalj, pa je govoril o kmetijstvu; povdarjal je umno živinorejo, prašičerejo, perutninarstvo itd. Njegovo predavanje je bilo zelo zanimivo, ker je vse, kar je povedal, bilo podprto ne le teoretično, ampak s praktičnimi zgledi in izkušnjami iz življenja. Oba govornika je občinstvo poslušalo z napeto pazljivostjo in bilo zelo hvaležno za njuna podučljiva izvajanja. Trbonjčani pa so s tem tudi pokazali, da niso zadnji in da se zanimajo za umno kmetijstvo in združeno delo. Naše želje so, da bi imeli večkrat slične shode, kot je bil zadnjič. Isti dan pa je imelo tudi domače Prosvetno društvo svoje ustanovni občni zbor. Za predsednika novoustanovljenega Prosvetnega društva je bil izvoljen domači župnik, kot podpredsednik pa g. Martin Kranjčič, šolski upravitelj v Trbonjah. Brazda je načeta. Na delo tedaj! — Občan.

Selnica ob Dravi. V nedeljo ponoči je umrl znani in ugledni Jernej Hlade, po domače Škof, veleposestnik na Slemenu. Pokojni je

bil blag mož, vzgleden gospodar, predvsem pa skrben mož in oče. Težko ga bo pogrešala njegova dobra mnogočlovečna družina in vsi njegovi prijatelji.

Razvanje pri Mariboru. Na izpraznjeno mesto v občinskem odboru je imenovan g. Rot Mirko ml. iz Zg. Razvanja. — Prvo nedeljo v juniju ob 8. uri zjutraj imajo Razvanjčani, bivši vojaki iz svetovne vojne, v podružnici sv. Mihaela skupno cerkveno opravilo s pridigo.

Sv. Peter pri Mariboru. Umrla sta v Metavi Kobola Janez in Ribič Jakob, oba enake starosti 74 let. Umrla sta bila vso svoje življenje viničarja, viničarja starega kova, marljiva in zvesta ter tudi uvaževana in spoštovana. Naj pri Bogu prejmeta plačilo! — Gospodarska kriza se občutno pozna tudi pri našem kmetu. Pridelki ne gredo v denar. Vinskih kupcev ni, čeravno imamo še polne kleti zlahtne vinske kapljice. Cene živini so pa tako nizke, da je joj, kar pa kmet rabi, pa ima vedno isto ceno, n. pr. železnina, manufaktura in druge kmetijske potrebščine. Pa ne bo nič boljše, dokler se kmetški stan ne bo složen združil v skupno in močno stanovsko organizacijo, v kateri bo imel tudi svoje moč in veljavo.

Sv. Andraž v Slov. gor. Tudi pri nas smrt žanje. V kratkem času smo imeli tri pogrebe. Nemila smrt trga iz naše srede nam najboljše može in žene. Najprej je umrla na srčni vodeniki vzgledna mati in čitateljica »Slov. Gospodarja« Zlenik Ana. V njeno hišo zahaja ta list že 15 let. Druga žena je bila Marija Kramberger, ki se je preselila iz te doline solz. Pokojna je bila od svojega 15. leta naprej v tretjem redu. Kot tretji je vzel slovo Franc Hojnik iz Andrejec. Po kratki bolezni (vnetju pluć) se je njegova duša preselila med nebeščane. — Preteklo soboto je hodil po Sl. goricah neki agent iz Ljubljane. Pot ga je pripeljala tudi k Sv. Andražu. Ogleдал si je našo krasno cerkvico, ki je bila ravno na 1. majniško nedeljo prav lepo okinčana. Lepo je bilo gledati, kako je omenjeni ljubljčan stopil in pokleknil pri obhajilni mizi. Se pozna, da tudi v beli Ljubljani prebiva verski duh. — V sredo, dne 6. t. m. ob 5. uri popoldne so se zbirali temni oblaki, ki so naznanili prihod hude nevihte. Grom je sledil gromu. Naposled se je vsula toča, ki je klestila kakih 10 minut. Toča je bila debela ka-

kor lešniki. Najbolj so prizadeti ti kraji: Hvaltinol, Rjavci, Vitomarci, Kobašak itd. Skodo je naredila po naših cvetočih sadovnjakih in vinogradih. Zopet hud udarec za kmeta, ki žalostno gleda v bodočnost.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Razmeroma v kratki dobi so se spet in sicer že 39krat letos žalostno oglasili naši farni zvonovi in naznanjali tužno vest, da je Terezija Janžekovič, stara 88 let, iz Gabernika mirno v Gospodu zaspala. Blagopokojna mati je bila skrbna gospodinja, do revežev darežljiva, vse težave pa je potrpežljivo prenašala. Blaga mati, veliko si trpela, tok življenja srečno dokončala, zdaj pa počivaj mirno do prihodnjega vstajenja! — Pogrebci so darovali 141 Din za novo bogoslovje v Mariboru.

Hajdina. Preminula je dobra gospa Pinčar Angela, roj. Kuhar, mama, žena in sestra. Bila si nam vzeta iz naročja v dobi maja, zapustila dva nepreskrbljena otroka, moža, sestri in brata. Težka je bila tvoja poslednja ura. Zadnja pot, katero smo ti posodili, nam je pričala, kako si bila priljubljena. Vsem, posebno pa duhovščini, pevcem za prekrasne žalostinke, iskrena hvala! Blaga rajna naj počiva v miru!

Borovci — Sv. Marko nižje Ptuja. V gospodu sta zaspala Janez in Marija Majcen, oče in hčerka uglednega posestnika Jožefa Majcen. Na sedmini zbrani so se spomnili na novo bogoslovje in zanj darovali 116 Din. Darovalcem lepa hvala! Obitelji Majcen-ovi pa iskreno sožalje!

Veržej. Salezijanski zavod v Veržaju naznanja prijateljem D. Boskovič naprav in častilcem Marije Pomočnice, da se bo letos obhajal praznik Marije Pomočnice zadnjo nedeljo, t. j. dne 31. maja. V soboto popoldne se bode začelo spovedovanje že ob treh. Zvečer ob 7. bodo pete litanije Matere božje in blagoslov z Najsvetejšim zunaj pri kapelici Lurške Matere božje. — V nedeljo zjutraj ob 5. peti sv. maša in pridiga ter sv. ohajilo. Nato se vrstijo sv. maše do 10. v kapelici. Ob 10. bode pa pridiga in slovesna sv. maša na dvorišču. Popoldne ob 2. bo govor na dvorišču, nato pa običajna procesija s kipom Marije Pomočnice po trgu Veržaju. Vabimo vse Marijine častilce in častilke, zlasti pa Marijine družbe, ki naj pridejo po možnosti z zastavami ali vsaj s križi. — Prenočišče se lahko

Sveta mati Ana.

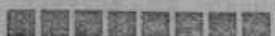
Molitvenik za
žene in matere.

Cene: 32, 33, 34, 35,
52 Din.

Razlika cene je v vezavah knjige. Cenejšje so za vsakdanjo obrabo, dražje pa za darove mladim ženam, in še zlasti nevestam, za katere je najdragocenejšje ravno še komaj dobro dovolji!

Za naročbe se priložna:

TISKARNA
SV. CIRILA, MARIBOR

Da bi si prihranil ponočno rogovilenje, je prišel roparski glavar v posete ob večni luči, ko je še bilo vse odprto. Na tedanjega g. župnika, ki je bil bolezensko debel, je naletel v najlepši prelatovi sobi. Ni maral začeti koj z nasilnostmi, hotel je gospoda speljati v zabavljanje čez Guzaja ter njegovo bando. Radi tega užitka je prosil za krstni izpisek. Gospod ga je najprej počul, da po kaj takega ne pride človek pozno na večer, ampak ob bolj svetli uri. Naj bo, mu bode dal, le naj mu sledi malo dalje naprej v pisarno. Šla sta eden za drugim. Pred pisarno je župnik postal in ko je zasukal ključ, se je ozrl v poznega obiskovalca, ki je stal čisto tik za njim. Ko je škrtnil ključ v ključavnici, se je stresel g. župnik po celem telesu. Ni odprl vrat, le kričnil je preplašeno: »Marija olimska, Guzaj je tu!« Izpustil je kljuko, se zasukal bliskovito kot mladenci s težo 42 kg in bežal po hodniku naprej, saj sam ni znal prav kam se hoče skriti pred tolovajem, ki mu je bil koj za petami. Hodnik je končal v stranišče, ki je bilo in je še, štirioglati

lesena škatla, ki je pritrjena z žrebli na zunanjo stran drugega nadstropja, polovica gradu je porušena. Pritrditev prepotrebne prostora je bila preračunana le za težo ene osebe, in ne dveh. Pregarjani ni utegnil, zapahnuti za seboj nekako obešenih straniščnih vrat, že ga je dušil Guzaj z obema rokama za vrat in ga hotel potegniti na precej širok ter prostoren hodnik, kjer bi se naj pomenila ter napravila obračun. Usoda je hotela drugače. Pod težo dveh ruvajočih se možakov so žrebli v steni drugega nadstropja popustili in straniščni zaboj je smuknil z obema borcema po steni navzdol ter priletel na srečo ne na trda tla — na gnojišče! Župnik se je zakopal v gnoj precej proč, Guzaj se je zasadil s škatlo vred precej globoko v gnojno brozgo in bi se ne bil sam nikdar izmotal iz gotove smrti. Že v drugič od strahu šibanj fajmošter je priletel bolj na trdi gnoj brez vsake poškodbe in bil hitro na nogah.

(Dalje sledi.)